

XI. PHẨM MA SỰ

Bấy giờ cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Thế Tôn dạy các thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa là khi tu thiện pháp có các việc ma xảy ra. Thế nào là việc ma của Bồ-tát?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Nếu các Bồ-tát muốn diễn nói pháp yếu, nhưng biện luận lâu mới phát sanh thì Bồ-tát nên biết, đó là việc ma. Hoặc vừa diễn nói pháp yếu, biện luận sanh liền, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Hoặc nói pháp yếu biện luận sanh quá mức, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Hoặc điều muốn nói chưa hết bèn ngưng, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Hoặc nói pháp yếu ngôn từ lẫn lộn, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Hoặc nói pháp yếu ngôn từ gián đoạn, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Hoặc khi nói pháp, các việc ngang trái khởi lên, làm cho điều muốn nói chẳng được vừa lòng, Bồ-tát nên biết đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi biên chép v.v... kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì hoặc uốn mình, ợ ngáp, hoặc cười giỡn với nhau, hoặc khinh chê lẫn nhau, hoặc thân tâm dao động, hoặc thất niệm tán loạn, hoặc văn cú đảo ngược, hoặc làm lẫn nghĩa lý, hoặc tâm chẳng được thâm nhuần vị ngon chất bổ nên sanh nhàm chán, xả bỏ, hoặc việc ngang trái chợt phát sanh, hoặc trái chống lẫn nhau... Do những việc như thế, việc làm chẳng thành tựu, Bồ-tát nên biết đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi nghe thuyết kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc nghĩ: Ta ở trong đó chẳng được nhận thọ ký thì nghe làm gì? Hoặc nghĩ: Trong đó chẳng nói đến tên của chúng ta thì nghe làm gì? Hoặc nghĩ: Trong đó chẳng nói thành ấp, xóm làng, nơi sanh quán của chúng ta thì nghe làm gì? Do những duyên này, tâm không thanh tịnh, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, nhàm chán bỏ đi, không có lòng quyến luyến, đoái tưởng. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Thiện Hiện nên biết! Nếu các Bồ-tát khi nghe thuyết kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa, tâm không thanh tịnh, nhàm chán bỏ đi thì theo chỗ người kia đã khởi tâm không thanh tịnh nhàm chán bỏ kinh này, cất bước chân đi nhiều hay ít, bèn giảm chừng ấy kiếp số công đức, bị chừng ấy kiếp số tội chướng ngại Bồ-đề. Chịu tội

kia xong, phải trở lại chừng ấy thời gian phát tâm siêng năng tinh tiến tu hạnh Bồ-tát mới có thể phục hồi lại như xưa, thế nên gọi đó là việc ma của Bồ-tát.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát xả bỏ kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có thể đưa đến trí nhất thiết trí, trở lại học các kinh điển khác, tùy thuận Nhị thừa, chẳng thể đưa đến trí nhất thiết trí, xả bỏ cội gốc, vin theo nhánh lá, thì Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Vì sao? Vì kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể phát sanh công đức thù thắng thế gian, xuất thế gian của Bồ-tát. Do đó có thể đưa đến trí nhất thiết trí. Nếu học kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chính là học công đức thù thắng thế gian, xuất thế gian của Bồ-tát, mau có thể đưa đến trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết! Như con chó đói ngu ngốc bỏ chủ nuôi, lại đi theo kẻ tội tứ mà cầu kiếm ăn. Cũng thế, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cầu học kinh điển tương ưng với Nhị thừa. Hạng ngu si này bỏ gốc tìm ngọn, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ví như có người muốn xem vóc dáng lớn nhỏ, loại hình tốt xấu của Hương tượng, gặp được Hương tượng chẳng xem, lại tìm dấu chân của nó; nên biết, loại người như thế rất là ngu si.

Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa; hạng ngu si này bỏ gốc tìm ngọn, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ví như có người vì tìm ngọc báu nên ra tới biển lớn. Đến được bờ biển, không vào biển lớn, lại xem xét dấu chân trâu, nghĩ: Lượng sâu rộng của nước trong biển cả đâu bằng đây! Trong đây lẽ đáng cũng có các ngọc báu. Nên biết, hạng người như thế rất là ngu si. Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa, hạng ngu si này bỏ gốc tìm ngọn, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có thợ khéo, hoặc học trò của ông ta muốn tạo cung điện lớn như cung điện thù thắng của trời Đế Thích. Thấy cung điện kia xong, nhưng lại làm theo mô hình cung điện Nhật nguyệt. Nên biết, hạng người như thế rất là ngu si.

Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa, hạng ngu si này bỏ lớn tìm nhỏ, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có người muốn thấy Chuyển luân Thánh vương, thấy rồi chẳng nhận biết, bỏ đi nơi khác. Thấy vua nước

nhỏ, xem xét hình tướng của vua đó và nghĩ: Hình tướng, uy đức của Chuyển luân Thánh vương đâu hơn người này. Nên biết, người đó rất là ngu si.

Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa. Hạng ngu si này bỏ hơn tìm kém, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có người đói, được bữa ăn ngon có trăm vị, lại bỏ đi tìm cầu cơm của loại lúa sáu mươi ngày. Nên biết, người kia rất là ngu si.

Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa. Hạng ngu si này bỏ hơn cầu kém, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có người nghèo được ngọc báu vô giá, bỏ không lấy, mà trở lại lấy thủy tinh. Nên biết, người đó rất là ngu si.

Cũng vậy, tương lai có các Bồ-tát bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tìm học kinh điển tương ưng với Nhị thừa. Người ngu si đó bỏ hơn lấy kém, chẳng bao giờ có thể đắc trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát hoặc ngay khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy, tu tập kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nhiều biện luận bổng phát sanh, ưa nói vô số pháp môn sai khác, làm cho biên chép v.v... không được hoàn tất, thì Bồ-tát nên biết đó là việc ma.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể biên chép được chăng?

Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

- Chẳng được. Nếu thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, khi biên chép v.v... kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa, nghĩ: Ta dùng văn tự biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa, văn tự như chính là Bát-nhã ba-la-mật-đa, hoặc nương văn tự chấp có Bát-nhã ba-la-mật-đa, Bồ-tát nên biết đó là việc ma. Bấy giờ nên dạy Bồ-tát kia: Ông không nên chấp có văn tự, có thể biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu chấp như thế đó là việc ma. Nếu bỏ chấp này thì liền bỏ việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu khi các Bồ-tát biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc nghĩ đến cõi nước, thành ấp, vương đô, phương hướng, nơi chốn, thầy bạn; hoặc nghĩ cha mẹ, vợ con, quyến thuộc, bè bạn, vua tôi; hoặc nghĩ trộm cướp, các cầm thú hung dữ, người ác, qui

ác; hoặc nghĩ nhiều người hội họp, múa hát, dạo chơi, đèn ân trả oán; hoặc nghĩ cơm ăn áo mặc, giường nằm và những của cải khác; hoặc nghĩ làm ra tụng văn thơ luận; hoặc nghĩ thời tiết nóng lạnh, mùa màng đắc thất; hoặc nghĩ voi ngựa, các việc nước lửa v.v... hoặc nghĩ các sự nghiệp khác đã tạo v.v... thì Bồ-tát nên biết đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết kinh tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, được danh lợi và cung kính, cúng dường nhiều, người đó do nhân duyên này bỏ sự nghiệp đã tạo. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, ác ma phương tiện đem các thứ sách luận nghị thế tục, hoặc là kinh điển tương ưng với Nhị thừa trao cho Bồ-tát đó và nói thế này: “Kinh điển biên chép này nghĩa lý thâm áo, nên siêng năng tu học, bỏ các thứ kinh đã học kia đi.” Nếu Bồ-tát này phương tiện thiện xảo thì không nên nhận, vì kinh sách kia chẳng thể đưa đến trí nhất thiết trí. Nếu Bồ-tát này nhận kinh sách ác ma đã trao, bỏ kinh đang học thì Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người nghe pháp, muốn nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa; người nói pháp, ưa thích lười biếng, không muốn nói; hoặc người dưới trái nhau với người trên, hai bên không hòa hiệp, chẳng đạt được giảng thuyết và lãnh thọ. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người nghe pháp có đủ khả năng nhớ hiểu, ưa nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa. Người thuyết pháp muốn đi đến phương khác, không nói cho người đó, hoặc người dưới trái nhau với người trên, hai bên không hòa hiệp, không đạt được việc giảng thuyết và lãnh thọ. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp ưa chuộng danh lợi, người nghe pháp không muốn ban cho, hoặc người dưới trái nhau với người trên, hai bên không hòa hiệp, không đạt được việc giảng thuyết và lãnh thọ. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người nghe pháp có tâm tin ưa, muốn nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa; người thuyết pháp học tụng không thông suốt, không thể thuyết; hoặc người thuyết pháp đọc tụng thông suốt, ưa thuyết cho người. Người nghe pháp nghi không thông suốt, không muốn lắng nghe, lãnh thọ. Hai bên không hòa hiệp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp ưa thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho người. Người nghe pháp không muốn nghe và lãnh thọ, hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người nghe pháp ưa nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, người nói pháp thân thể quá mệt mỏi, bị buồn ngủ che lấp, không thể thuyết, hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc có người đến nói các thứ việc khổ nơi ba nẻo ác, khuyên bỏ Bồ-đề; hoặc có người đến nói các thứ việc vui ở nẻo trời người, đều là vô thường, khổ, không, vô ngã, khuyên vào Niết-bàn... Người kia do lời này nên việc biên chép v.v... không được rốt ráo, trong lòng buồn khổ. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp ưa thống lãnh đồ chúng, thích lo toan việc của người, không lo việc mình. Người nghe pháp một đời không hệ lụy, chuyên sửa việc mình, chẳng lo việc của người; hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp ưa thích chỗ huyền ảo tạp nhiễm; người nghe pháp không ưa thích chỗ huyền ảo tạp nhiễm, hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn đi đến phương khác, chỗ nguy hại thân mạng; người nghe pháp sợ mất thân mạng, không muốn cùng đi, hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn đi đến phương khác, nơi quốc độ có nhiều giặc cướp, bệnh tật, đói khát. Người nghe pháp lo sợ khó khăn gian khổ kia, không chịu cùng đi, hoặc trái nhau với người trên, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc nói và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp muốn đi đến phương khác, đi qua đường sá, đồng hoang hiểm trở, nhiều giặc cướp và những kẻ hàng thịt, ác thú, thợ săn, rắn độc v.v... đáng sợ. Người nghe pháp muốn đi theo người đó. Người nói pháp phương tiện thử: “Người

nay vì lẽ gì vô có theo ta muốn đi đến các chỗ hiểm nạn như thế? Nên suy nghĩ kỹ, chớ để sau lo buồn, hối hận.” Người nghe pháp nghe xong; nghĩ: Thầy này đúng là không muốn cho ta đi theo. Giả sử ta cố đi theo, chắc gì được nghe pháp! Do nhân duyên này, không đi theo vị thầy ấy, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc thuyết và nghe. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người thuyết pháp có nhiều thí chủ, thường theo tiễn đưa, đón rước nhau. Người nghe pháp đến xin thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa, hoặc xin biên chép, thọ trì, đọc tụng v.v... đúng như lời dạy tu hành. Người kia vì nhiều duyên sự làm trở ngại nên không rảnh để chỉ dạy, người nghe pháp sanh lòng giận hờn. Sau tuy dạy cho nhưng không nghe nhận, hai bên không hòa hợp, không đạt được việc dạy trao, nghe nhận, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập v.v... Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các ác ma biến làm các thứ hình tướng đến chỗ Bồ-tát, phương tiện phá hoại, làm cho kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không được biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy và giảng thuyết cho người.

Thế nên, này Thiện Hiện! Thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì v.v... Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có sự trở ngại, Bồ-tát nên biết, đó đều là việc ma.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Do duyên gì ác ma biến làm các hình tướng đến chỗ Bồ-tát phương tiện phá hoại, làm cho kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa không được biên chép cho đến giảng thuyết v.v...?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể sanh trí nhất thiết trí của Như Lai, trí nhất thiết trí sanh ra Phật giáo, Phật giáo có thể sanh ra Diệu tuệ của hữu tình, Diệu tuệ của hữu tình có thể chứng vô biên các sự dứt trừ phiền não, phiền não dứt thì tất cả ác ma không làm gì được. Các ác ma kia không làm gì được nên sanh buồn khổ như bị tên găm vào tim. Chúng nghĩ: Ta chớ để cho Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này làm trống khuyết cảnh giới của ta, cho nên ác ma biến làm các hình tướng, đến chỗ Bồ-tát phương tiện phá hoại, làm cho kinh điển tương ưng Bát-nhã ba-la-mật-đa không được biên chép cho đến giảng thuyết.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Ác ma biến làm các hình tướng đến chỗ Bồ-tát phương tiện phá hoại như thế nào?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Có các ác ma biến làm các hình tướng đến chỗ Bồ-tát phương tiện phá hoại, làm cho người đó nhầm chán, hủy bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nghĩa là nói thế này: “Ông đã tụng tập kinh điển vô tướng, chẳng phải chơn thật Bát-nhã ba-la-mật-đa. Ta đã tụng học kinh điển hữu tướng là chơn thật Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Khi ma nói lời ấy, có các Bồ-tát chưa được thọ ký, liền sanh tâm nghi ngờ kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do nghi ngờ nên sanh nhầm chán, hủy báng kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa. Do nhầm chán, hủy báng nên không biên chép cho đến điển thuyết v.v... Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các ác ma biến làm các hình tướng, đến chỗ Bồ-tát, thưa Bồ-tát: “Các chúng Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chỉ chúng Niết-bàn, được quả Thanh văn, hoặc chúng đắc Độc giác Bồ-đề, nhưng chắc chắn không thể chúng đắc Phật quả, thì vì lý do gì luống bầy những việc nhọc nhằn này. Bồ-tát nên biết, đó là việc ma.